

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

Spidnen,

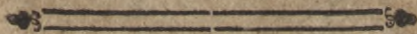
År 1767,

af

Bengt Schrwall.

Imprimatur

M. R O E M P K E.

Götheborg,

Trykt i Langiska Boktryckeriet.

På Nyårs-Dagen 1767.

Almägt! stydd med Din hand,
Adolph Friedrich och Ulrica!
Låt från Kunga-Hus och Land,
Alla olycks-dimmor wika!

Hågne Du vårt Fursta-Par,
Gustaf och Des Magdalena;
Stånke Desse gylne dar,
At Twå Rikens wäl förena!

Swenska Flaggans stydd och pragt,
Wår Prins Carl, Du städse hågne;
Och med Seraphiners wagt,
Wår Prins Friedrich Adolph fågne!

Basars sista littegren,
Utaf Dem, som ännu stina,
Wår Sophia Albertina,
Wårde, som Din Ögnasten.

Lördagen, den 3 Januarii, 1767.

St godt ny: år med alt hwad kårt
är, jämte många följande, har nu
i två dagars tid så illa gådt åt mina
öron, at, om jag lefwer til nästkommande ny:
års tid, jag i några dagar tänker förse dem
med bomull. Det besynnerligaste är, at man,
i därskapen, utwaldt wintertiden och korta da:
gar til at utdela sit goda på: 2 til 3 af de lång:
ste sommar dagar hade ju waret mer tilräcke:
lige för folk, som, en wis tid på året, ljuga med
besked, dagen igenom.

Höfligheter gå långt i denna tiden; utan
twiswel är orsaken den, at de kosta hjertat in:
gen ting: det wet intet af dem; tungan för:
Funnar dem, icke desmindre med en tjusande
wåltalighet, och man tyckes älska höfligheten,
blott emedan hon är lögn.

Mången upwaktar en Mæcenas i des präk:
tiga palats, och under det at munnen håller
på, at uphöga honom til himmelen, utwidga
hans åra på jorden, och uträkna för honom
en lång och lyckelig framtid, är hjertat bestäl:
samt med, at gifwa honom den alrasnöpeligas:
te både död och begrafning. Man möter den
man hatar, med utsträckt armar, och de wån:
ligaste ätbörder: tungan försäkrar om redelig:
het, på samma tid som hjertat gåser af afund
och et oförsonligt hat. En fattig upwaktar en

rif, och hwissar, under lugg, fram en rådd Nyårs-önskan: hon låter icke desmindre, efter ordaförståndet, wäl; men önskanen förbehåller sig at tankan får löpa tulfri t. Den rife gespar fram i sit swar en kort önskan, och den fattige gör, glad och med frodig rygg sit astråde; ehuru han altför wäl är öfwertygad om, at han fått tillbaka åfwen så litet af redelighet, som han haft med sig. God morgon, min hjertans syster; sade Clarinde til Leonora: Himmelen gifwe dig, i detta och många följande år, all begärlig sällhet: du kan aldrig tro huru din wälmåga fögnar mig: jag tror at om jag miste dig; jag miste mig sjelf: den dagen, på hwilken jag ej får se dig, är mig längre än 7 andra. Leonora möter hånne med åfwen så många tomta höfligheter, och sedan detta och annat dyligt wäderprat warat en lång stund; skiljas dessa kärliga systrar, för at, i andra sällskaper, genast få återkalla hwart enda ord, och med gröfwa färger måla hwarandras dårskaper.

Ofta har det förekommet mig besynnerligt, at det gamla Sewebergets ofkonstlade, grofwe, men redelige och wältänkte, Jimwanare, skulle så aldeles i sine efterkommander förlora sit skaplymne. Jag wil denna gången ej undersöka ordskäferne härtil: beklageligt är, at wi mer likna södra werldens wesklingar i seder och lefnadsart, än nordens gamle och trofaste inbyggare.

Då jag i dag, första gången på et nytt år,
åter har den glädjen, at få i mit weckoblad
språka några ord med Dig, min Läsare; låt
Du, utan twifwel, wänta nyårs-önskingar
af mig, både i bundet och obundet tal: den
höfligheten torde Du tro Dig hafwa förtjent,
som, jämwal andra året, wil läsa Spionen.
Din fordran, tilstår jag, är billig nog; men
jag ber, at Du wil hålla til godo et hastwerk:

Godt är du kära Götcheborg,
Jag önskar dig af redligt hjerta!
Den dag, som gör dig minsta smärta,
Gör äfwen mig en hjertlig sorg.
Gud gifwe inom dina wallar,
I detta och i många år,
Om jag hos Himlen bedja får,
Allt hwad man sålt och lyckligt kallar,

En rik och äregirig själ
Ur andras ben ej mårgen suge!
En myndig ej til dårskap truge
Den i sit hjerta menar wål!
En Lagklof ej sin insigt pröfwe
I konst at wrida lag och vått!
En Herde, för at sjelf bli mått,
Ej hjorden uti wållust söfwe!

I handel ware billigt pris!
 I billighet tilråklig föda!
 På ång och åker önnig gröda!
 I ssalen jordiskt paradiset!
 En ssuklig tid med sina plågor
 Ålfwände Himlen från wår ort,
 Och wåra fartyg löpe fort,
 Men såkert genom yra wågor!

Men framför alt, min Fosterbygd,
 Glöm aldrig bort en salig låra:
 Åt ge åt Gud sin hela åra,
 Och ingen åt din egen dygd!
 Då går dig wål i alla tider:
 Om lyckan skulle ramla full;
 Bliw gull, likwål i profwet gull,
 Och slagget blott i deglen lider.

Kyrko-tidningar.

I Domkyrko = Församlingen födde 3 gosse
 och 4 flicko = barn: Wigde Handskemakaren
 Måster Bert Lundborg och Enkan Sara M.
 Neuterfeldt, Klådwåfware = Gesällen Gabriel
 Lefander och Pigan Sunnila M. Olofsdoter,
 Brandtwakts = måstaren Anders Edgren och
 Jungfru Anna Dorothea Becker, Lindwåf-
 waren Måster Hans Lundgren och Jungfru
 Elsa

Elfa Catharina Petersson, Måster Olof Malmström och Jungfru Susanna Ström, Arbetsdrängen Jöns Våfvelssohn och Pigan Ingerd Olofsdoter, Handskemakaren Måster Carl Christian Gullberg och Jungfru Brita Christina Myrberg, Handels-Bokhållaren Anders Corssar samt des Fästegvinna Anna Sophia Lehman, Borgaren och Högaren Hans Andersson och Pigan Anna Håkansdoter: Döde Sjömannen Anders Thulins Hustru, Martha Blad, 66 år, af ålderdom, och 2 barn af slag.

I Lyfka Församlingen döde 2 barn.

I Kronhus = Församlingen födde 2 barn: Wigde Visiteuren Anders Jönsson och Enkan Anna Wiberg: Döde Extra Fortifications-Simmermannen Pehr Nyman, 43 år, af feber, och 2 barn af slag.

Rundgörelser.

Utaf Herr Hof-Predikanten Wallenstråles Oration, wid Deras Kongl. Högheters hugneliga Förmåling i Stockholm den 4 Novemb. förledit år, äro några Exemplar utkomna, emot Herr Författarens vilja, hvilka äro så felaktiga, at et helt blad saknas. Innehafware af olika Exemplar kunna få dem utbytta emot riktiga, hos Adjuncten och Consistorii Amanuuesen Herr Olof Lindman.

Beråta

Berättelsen om de Christnas 10 store förföljelser, under de hedniske Kejsare, hwaruti gifwes tillkänna ordsakerna til dessa förföljelser, samt berättas många de märkwärdigaste Martyrers ämbeten, swära lidande, segerrika tro och saliga död; hwaribland äfwen några qwinners besynnerliga händelser och frimodiga ståndaktighet beskrifwas, är et arbete utgifwet af Doctorn, Herr E. Hagerup, och, för des was kra ämne, på Swenska öfversatt. Exemplar här af säljas inbundna hos Herr Johan Winberg för 2 Dal. S:mt stycket.

Nästkommande Söndag, eller den 4 Jan., ärnar Kammar-Musicus, Herr Uriotti, uppföra en fullstämmig Concert på stora Rådhus-salen, då man icke allena får höra en Bioline solo af Herr Lethin, en Aria af den härwarande Judinnan; utan ock en Violon Celle solo af bemålste Herr Uriotti: begynnelsen sker kläcka half 5, billeter fås på beursen för 2 Dal. S:mt stycket, eller ock mot contant wid ingången.

Utur en hederlig mans hus äro 2 silfverskeder nyligen bortstulna, teknade med årtalet 1738. Jag lemnar, munteligen, underrättelse om rätte egaren, i fall at den orätte iägenfinnes.

De som ästynnda tilhandla sig något parti godt fint och wäl inbergadt hård-wals hö, behagade anmäla sig hos Gördelmakaren Berg på Kongs Gatan